

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 43443/11
Veljko ĐUZEL
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući dana 19. svibnja 2015. godine u Odboru u sastavu:

Mirjana Lazarova Trajkovska, *predsjednica*,
Linos-Alexandre Sicilianos,
Ksenija Turković, *suci*,

i André Wampach, *zamjenik tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen dana 15. srpnja 2011. godine,

uzimajući u obzir izjavu Vlade podnesenu 4. ožujka 2014. godine kojom traži da Sud briše zahtjev s liste predmeta,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Veljko Đuzel, hrvatski je državljanin rođen 1959. godine koji živi u Zagrebu. Pred Sudom ga je zastupala gđa L. Kušan, odvjetnica iz Ivanić-Grada.

2. Hrvatsku Vladu ("Vlada") zastupala je njena zastupnica, gđa Š. Stažnik.

3. Činjenice predmeta, kako su ih iznijele stranke, mogu se sažeti kako slijedi.

1. Parnični postupak

4. Dana 21. lipnja 2001. g. podnositelj je Općinskom sudu u Makarskoj podnio tužbu protiv g. I.M., tražeći uklanjanje kioska i naknadu štete.

5. Presudom od 2. rujna 2002. g. prvostupanjski sud je odbio podnositeljevu tužbu.

6. Presudom od 24. siječnja 2006. g. Županijski sud u Požegi je odbio podnositeljevu žalbu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

7. Vrhovni sud Republike Hrvatske je povodom podnositeljeve revizije odlukom od 5. lipnja 2007. ukinuo presude nižih sudova i vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

8. Općinski sud u Makarskoj je u ponovljenom postupku rješenjem od 13. lipnja 2011. g. odlučio prekinuti postupak do pravomoćnog završetka usporednog parničnog postupka kojeg je podnositelj pokrenuo 1. kolovoza 2002., u kojem se razmatralo pitanje koje je za predmetni parnični postupak predstavljalo prethodno pitanje.

9. Pravomoćna presuda u navedenom usporednom parničnom postupku donesena je 26. rujna 2012. g. i dostavljena podnositeljevom punomoćniku dana 25. ožujka 2013. g.

10. Općinski sud u Makarskoj je stoga rješenjem od 4. lipnja 2013. godine odlučio nastaviti predmetni postupak.

11. Presudom od 31. ožujka 2014. g. Općinski sud je odbio podnositeljevu tužbu.

12. S obzirom da stranke nisu podnijele žalbu, presuda je postala pravomoćna dana 25. travnja 2014. g.

2. Postupak povodom podnositeljevog zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku

13. U međuvremenu, dana 8. srpnja 2008. g. podnositelj je Županijskom sudu u Splitu podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, prigovarajući duljini trajanja navedenog parničnog postupka.

14. Rješenjem od 8. veljače 2011. g. Županijski sud u Splitu je utvrdio povredu podnositeljevog prava na suđenje u razumnom roku, dodijelio mu naknadu u iznosu od 10,000 kuna i naložio Općinskom sudu u Makarskoj da donese odluku u podnositeljevom predmetu u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od devet mjeseci od dostave rješenja.

PRIGOVORI

15. Podnositelj je prigovario na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije duljini trajanja navedenog parničnog postupka.

16. Također je prigovario temeljem članka 13. Konvencije nedjelotvornosti domaćeg pravnog sredstva koje je koristio kako bi prigovorio duljini trajanja navedenog parničnog postupka.

PRAVO

A. Navodna povreda članka 6. stavka 1. Konvencije

17. Podnositelj je prigovario da duljina trajanja gore navedenog parničnog postupka nije u skladu sa zahtjevom „razumnog roka“ sadržanog u članku 6. stavku 1. Konvencije, koji glasi kako slijedi:

„Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ... svatko ima pravo da ... sud pravično ... u razumnom roku ispita njegov slučaj.“

18. Nakon neuspješnog pokušaja postizanja prijateljskog rješenja, Vlada je pismom od dana 4. ožujka 2014. g. obavijestila Sud da predlaže davanje jednostrane izjave radi rješavanja pitanja proizašlog iz ovog dijela zahtjeva. Nadalje je zatražila brisanje zahtjeva u skladu s člankom 37. Konvencije.

19. Mjerodavni dio izjave navodio je da Vlada:

„(a) priznaje da je u ovom predmetu došlo do povrede podnositeljevog prava na pošteno suđenje u razumnom roku, zajamčenog člankom 6 § 1. Konvencije; i

(b) je spremna platiti podnositelju iznos od 950 eura, na ime cjelokupne nematerijalne štete, te troškova i izdataka, uz sve poreze koji mogu biti zaračunati podnositelju.

Ova će svota biti preračunata u hrvatske kune prema tečaju važećem na dan isplate, i bit će isplaćen u roku od tri mjeseca od dana notifikacije odluke Suda u skladu s člankom 37. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava, na račun koji odredi podnositeljica. U slučaju da ovaj iznos ne bude isplaćen u navedenom roku od tri mjeseca, Vlada se obvezuje isplatiti običnu kamatu na taj iznos za razdoblje od isteka toga roka do namirenja, po stopi koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda. Isplata predstavlja konačno rješenje predmeta.“

20. Podnositelj nije odgovorio na Vladinu jednostranu izjavu. Umjesto toga, dana 11. prosinca 2014. g. podnio je svoj zahtjev za pravičnom naknadom kojim je zatražio 7,000 eura na ime nematerijalne štete i 1,600 eura na ime troškova i izdataka.

21. Sud ponavlja da članak 37. Konvencije omogućuje da Sud u bilo kojoj fazi postupka može odlučiti brisati zahtjev sa svoje liste predmeta kada okolnosti upućuju na jedan od zaključaka iz točke (a), (b) ili (c) stavka 1. toga članka. Članak 37. stavak 1. točka (c) omogućuje Sudu posebice da briše zahtjev sa svoje liste predmeta ako:

„iz nekog drugog razloga koji utvrdi Sud više nije opravdano nastaviti s daljnjim ispitivanjem zahtjeva.“

22. Također podsjeća da u određenim okolnostima može brisati zahtjev s liste predmeta prema članku 37. stavku 1. točki (c) na osnovi jednostrane izjave Vlade iako podnositelj zahtjeva želi nastavak ispitivanja predmeta.

23. U tom smislu, Sud će pažljivo ispitati izjavu u svjetlu načela koja proizlaze iz njegove sudske prakse, osobito presude u predmetu *Tahsin Acar* (*Tahsin Acar protiv Turske*, [VV], br. 26307/95, stavci 75.-77., ECHR 2003-VI; *WAZA Spółka z o.o. protiv Poljske* (odluka) br. 11602/02, 26. lipnja 2007.; i *Sulwińska protiv Poljske* (odluka) br. 28953/03, 18. rujna 2007.).

24. Sud je utvrdio u više predmeta (vidi, primjerice, *Frydlender protiv Francuske* [VV], br. 30979/96, stavak 43, ECHR 2000-VII; *Cocchiarella protiv Italije* [VV], br. 64886/01, stavci 69-98, ECHR 2006-V; *Majewski protiv Poljske*, br. 52690/99, 11. listopada 2005.; *Wende i Kukówka protiv Poljske*, br. 56026/00, 10. svibnja 2007.), uključujući one protiv Hrvatske (vidi, primjerice,; *Horvat protiv Hrvatske*, br. 51585/99, ECHR 2001-VIII; *Kozlica protiv Hrvatske*, br. 29182/03, 2. studenog 2006.; i *Pavić protiv Hrvatske*, br. 21846/08, 28. siječnja 2010.) svoju praksu glede prigovora o povredi prava na suđenje u razumnom roku

25. Uzimajući u obzir prirodu priznanja u Vladinoj izjavi, kao i predloženi iznos naknade – koji je u skladu s dodjeljivanim iznosima u sličnim predmetima – Sud smatra da više nije opravdano nastaviti razmatranje ovog dijela zahtjeva (članak 37. stavak 1. točka (c)).

26. Nadalje, u svjetlu gornjih razmatranja, i osobito uzimajući u obzir jasnu i opsežnu sudsku praksu u ovom pogledu, Sud smatra da poštivanje ljudskih prava, kako je utvrđeno Konvencijom i Protokolima, ne zahtijeva daljnje ispitivanje zahtjeva (članak 37. stavak 1. *in fine*).

27. Zaključno, Sud naglašava da, ukoliko Vlada ne ispuni uvjete svoje jednostrane izjave, zahtjev može biti vraćen na listu predmeta u skladu s člankom 37. stavkom 2. Konvencije (*Josipović protiv Srbije* (odluka), br. 18369/07, 4. ožujka 2008. g.)

28. U svjetlu navedenoga, prikladno je brisati predmet s liste predmeta u dijelu u kojem se odnosi na gore navedeni prigovor.

B. Navodna povreda članka 13. Konvencije

29. Podnositelj je također prigovarao da je domaće pravno sredstvo koje je upotrijebio kako bi prigovorio navedenom parničnom postupku bilo nedjelotvorno jer je postupak povodom tog pravnog sredstva sam po sebi trajao predugo i jer prvostupanjski sud nije postupio u skladu s nalogom višeg suda i donio odluku u vremenskom roku koji mu je bio određen. Pozvao se na članak 13. Konvencije koji glasi kako slijedi:

„Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu.“

30. Sud ponavlja da je u razdoblju od 29. prosinca 2005. g. do 13. ožujka 2013. g. zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku bio djelotvorno pravno sredstvo na temelju članka 13. Konvencije u pogledu duljine trajanja sudskih postupaka u Hrvatskoj (vidi *Pavić protiv Hrvatske*, gore citiran, § 36.) te da se ovaj podnositeljev prigovor odnosi samo na njegovu navodnu nedjelotvornost u posebnim okolnostima ovoga predmeta.

31. Sud nadalje ponavlja da članak 13. zahtijeva pravno sredstvo u domaćem pravu samo kada pojedinac ima „dokazivu tvrdnju“ da je jedno od njegovih ili njezinih prava ili sloboda zajamčenih Konvencijom bilo povrijeđeno (vidi, primjerice, *Boyle i Rice protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 27. travnja 1988., stavak 52., serija A br. 131). Međutim, s obzirom na gornja utvrđenja prema kojima nije opravdano nastaviti s daljnjim razmatranjem zahtjeva u odnosu na podnositeljev središnji prigovor temeljem članka 6. stavka 1. Konvencije, Sud smatra da se njegov povezani prigovor temeljem članka 13. Konvencije ne može smatrati „dokazivim“ u smislu sudske prakse Suda.

32. Slijedi da je ovaj prigovor nedopušten temeljem članka 35. stavka 3. (a) Konvencije kao očigledno neosnovan i da stoga mora biti odbačen u skladu s člankom 35. stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga, Sud jednoglasno

Bilježi uvjete Vladine izjave dane temeljem članka 6. stavka 1. Konvencije i načine osiguravanja poštivanja obaveza tamo izraženih;

Odlučuje brisati dio zahtjeva s liste predmeta u skladu s člankom 37. stavkom 1. točkom (c) Konvencije.

Proglašava preostali dio zahtjeva nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 11.
lipnja 2015. g.

André Wampach
zamjenik tajnika Odjela

Mirjana Lazarova Trajkovska
Predsjednica